

РЕШЕНИЕ

№ 3975

гр. София, 17.06.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 10
състав,** в публично заседание на 24.03.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Камелия Стоянова

при участието на секретаря Илияна Янева, като разгледа дело номер **4426** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 220 от Закона за митниците, вр. чл. 145 и сл. от АПК. Образувано е по жалба от [фирма], като предмет на съдебен контрол за законосъобразност е решение към MRN 20BG00200202648R0/10.03.2020 г. на директора на ТД „С. Морска“ в Агенция „Митници“. С обжалваното решение, е отказана за приемане митническата стойност на декларираната стока с митническа декларация MRN 20BG00200202648R0/10.03.2020 г., определена е митническа стойност на стока № 1 – замразено говеждо шкембе – 1019 кашона 24 456 нето килограма по митническата декларация в размер на 7, 30 лв./кг., коригирана е митническата декларация, както следва в ЕД 3/124 „продавач“ да се чете А. F. EU BV, ЕД 8/6 „статистическа стойност да се чете 178 528, 80, ЕД „митническа стойност“ да се чете – 178 528, 70, ЕД 4/16 „метод за определяне на стойността“ да се чете 6 – стойност, основана на налични данни (чл. 74, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 952/2013 г.), задължения да се чете – мито – 0.00, ДДС – 36088, 17, определена е дължима за доплащане – мито – 0.00 лв., ДДС – 14 659, 78 лв., заедно с лихва за забава върху размера на дължимите мита, като длъжник е определен [фирма]. Съобразена е депозирана сума в размер на 49 730 лв., от представеното обезпечение е освободена сумата в размер на 35070, 22 лв., представляваща разликата между размера на първоначално обезпечените дължими вземания за стоката по посочената митническа декларация и размера на дължимите вземания, изчислен на база на митническата й стойност, определена по реда, посочен в чл. 74, параграф 3 от Регламент (ЕС) №

952/2013 г.

При съобразяване на събраните по делото доказателства се установява следната фактическа обстановка.

От събраните по делото доказателства се установява, че на 10.03.2020 г. [фирма] декларира на режим допускане на свободно обращение, стоки, 1019 колета, 25 150, 41 кг. бруто и 24 456 – нето, държава на износ Нова З., деклариран произход Нова З., условие на доставка С. В.. Към митническата декларация за допускане за свободно обращение са приложени фактура № 680100000124 от 31.01.2020 г., застрахователен сертификат, единен здравен документ за въвеждане, нареждане за проверка, платежни документи за внесени държавни вземания, фактура за транспортни и други разходи. Стоката, описана в придружаващите документи като говеждо шкембе на парчета е класирана в код по КН 05040000, код по Т. [ЕГН], със справедлива цена за ЕС за обезпечаване на вземанията 14, 47 лв. кг. нето тегло, като приложимото мито за стоката е 0%, а ДДС – 20%. В резултат на сравнението между декларираната митническа стойност (4.30 лв.кг) и справедливата цена за ЕС (14.47 лв./кг.), на основание чл. 195а, ал. 1 от Закона за митниците, митническите органи са изискали представяне на обезпечение в размер, осигуряващ заплащането на митническото задължение и другите вземания, които може да възникнат при вноса, изчислени на база справедливите цени за тези стоки (14.47 лв./кг) към момента на декларирането. Вносителят е представил обезпечение в размер на 49 730 лв. Митническите органи са извършили частична физическа проверка на декларираната стока, за което е съставен протокол за извършена митническа проверка, в който е описано, че стоката отговаря по вид, произход, и е в срок на годност по етикет. От стоката предвид нейното естество не е взета мостра – замразен хранителен продукт.

С писмо № 32-77872/10.03.2020 г., от [фирма] са изискани за нуждите на допълнителната проверка документи в подкрепа на декларираната митническа стойност на стоката. От дружеството са били представени основни документи – потвърждение за продажба №[ЕИК] между купувача (вносител) и продавача (А. Ф., ВЕ, с което вносителят е договорил експедиция на 1 контейнер 40 говеждо шкембе на цена 2.2 евро/кг, с очаквано време на доставка февруари 2020 г., търговска фактура № 680100000124 от 31.01.2020 г. по договора за продажба № [ЕГН] между продавача А. Ф., ВЕ и купувача (дружеството вносител) за сумата от 53 803, 20 евро за 24 456 кг., нето тегло, съответно единичната цена е 2,2 евро/кг. (4.30 лв./кг), условие на плащане в брой срещу документи 10 дни преди тръгването на кораба, нотификация за извършен банков превод S. от 17.02.2020 г.от вносителя към продавача А. Ф., ВЕ, с посочено основание приложените търговски фактури в размер на 107 870, 40 евро, единична цена 2,30 евро/кг), застрахователна полица в размер на 56 493, 36 евро, пристанище на натоварване У., Нова З., застраховката е с 5% добавка от покупно-продажната цена, като изпращач е посочена А. Ф., NZ, получател [фирма], сертификат за произход, издаден от търговската камара в Т., Нова З.. Представена е и допълнителна информация за сделката между купувача [фирма] и изпращача А. Ф., ВЕ – кореспонденция за уточняване на поръчката – изпращачът предоставя на цена един 40 контейнер, съдържащ по 1020 кашона говеждо шкембе, в кореспонденцията няма твърда уговорка за цена на кг. или условия на плащане, вносителят иска договорка на цена 2, 2 евро/кг., докато нивото в момента е 2,3 евро/кг., справка за материалните запаси по издадени фактури за периода януари 2019 г. – февруари 2020 г., като средната продажна цена без ДДС варира около 5 лв., аналитична обратна

ведомост за синтетична сметка/подсметка, отразяваща плащанията към А. Ф., ВЕ за периода 29.01.2020 г. – 31.01.2020 г.

След анализ на представената информация, митническите органи са направили извода, че по представената информация за продажба на замразено шкембе се установява продажна цена в порядъка от 4, 75 лв. до 5, 58 лв./кг. без ДДС, докато декларираната стойност на стоката при допускане на свободно обращение е 4, 30 лв./кг., като няма обяснение как е формирана продажната цена при условие, че е внос от Нова З., която следва да включва направени разходи за транспорт на територията на Република България, разтоварване на стоката, съхранение в хладилни бази, начисляване на обичайна търговска надценка и други обичайни разходи. Извършени са статистически анализи от различни източници, от база данни Т. към ЕК и наличните данни от Системата за предоставяне на информация за управленски цели от митнически и акцизни документи (МИС-ША). След допълнително извършен анализ на митническата стойност на стоки от код по КН 05040000 с произход Нова З. във всички държави членки за 2019 г. е установено, че митническата стойност на процесната стока е значително по-ниска от тази на стоките в останалите държави-членки. При анализ на статистическите данни за митническата стойност на стоки с код по КН 05040000 с произход Нова З. е установено, че тяхната митническа стойност за 2019 г. в Република България е най-ниска, а именно 219,31 евро/100 кг. и е три пъти по-ниска от средната за всички държави членки (591,22 евро/100 кг.). Анализът на данните от Т. към ЕК е показал, че цената на процесната стока в Република България на кг. е значително по-ниска от справедливата цена за ЕС (14, 47 лв./кг.). Изследване на справедливите цени в Т. за код по КН 05040000 от Нова З. за периода е показало, че страната с най-голям пазарен дял (39,50%) е Република България със средна цена 2,21 евро/кг., докато при вноса на стока със същия код по КН 05040000 в Република Франция, с приблизително същия пазарен дял (39, 50%) средната цена за същия период е 9, 40 евро/кг. Средната цена за стоките с най-нисък пазарен дял 4,24% Кралство Н. е в размер на 5,15 евро/кг. Справедливата цена за стоката със същия код по КН 05040000 към ЕС е 7,40 евро/кг. При съобразяване на тези обстоятелства, анализът е показал, че цените на стоката от Нова З. към Република България са занижени повече от 3 пъти.

Наличните данни от Националната система за предоставяне на информация за управленски цели от митнически и акцизни документи в същото или приблизително същото време на износ от Нова З. е показал, че митническата стойност на замразено шкембе на килограм е в порядъка от 3, 91 лв./кг. до 5,90 лв./кг. и е значително по-ниска, в сравнение със справедливата цена Т. на J. R. С. към ЕК, с повече от 50% (т.е. под рисковия праг). Анализът на тези данни, че цената на посочената стока от Нова З. към Република България е занижена повече от 3 пъти спрямо средностатистическата цена за ЕС, като приемливото равнище за внос в ЕС не следва да се различава с повече от 50% от средностатистическия размер на покупните цени при вноса на сходни стоки, поради което определената митническа стойност следва да бъде най-малко на или над праговото равнище, т.е. минимум 7, 24 лв./кг. Митническите органи са съобrazили обстоятелството, че основният метод за определяне на митническата стойност е този посочен в чл.70, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 952/2013, съгласно който митническата стойност на стоките представлява договорната им стойност. Посочената разпоредба съобразно изводите на митническата администрация следва да се прилага заедно с чл. 74, който предвижда и

други методи, които следва да се използват при определяне на митническата стойност, ако това определяне не може да бъде извършено чрез прилагане на чл.70. Изводите си митническите органи са съобразили с чл. 140, параграф 2 от Регламент за изпълнение 2015/2447, съгласно който не се налага митническите органи да определят митническата стойност на внесените стоки въз основа на метода на оценяване на сделката, когато съобразно определената в параграф 2 на същата разпоредба, ако не са получили задоволителна информация или се съмняват основателно, че декларираната стойност представлява действително платената или подлежаща на плащане цена на стоките при продажбата им за износ с местоназначение в митническата територия на Съюза. При съобразяване на това обстоятелство, е направен извода, че при извършване на проверка на декларираната митническа стойност, същата следва да бъде сравнявана със справедливата цена, извлечена от информационната система Т. на J. R. С. към ЕК. Прието е, че е налице достатъчно основание за отхвърляне на декларираната по реда на чл. 70 от Регламент (ЕС) № 952/2013.

В тези случаи следва да бъде определена нова митническа стойност, чрез последователно прилагане на методите, определени в чл. 74 от Регламент (ЕС) № 952/2013. Съгласно чл. 74, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 952/2013, когато митническата стойност на стоките не може да се определи на основание чл. 70, тя се определя по реда на чл. 74, параграф 2, като се прилагат последователно букви от „а“ до „г“, докато се стигне до първата от тези букви, по които може да се определи митническата стойност на стоките. Като неприложим е определен метода по б. „а“, въз основа на идентични стоки, тъй като описанието на стоките в ЕД 6/8 на митнически декларации, регистрирани в приблизително същия период, е недостатъчно. За да се приложи този метод трябва безспорно да бъде установено, че стоки с приети договорни стойности се еднакви с внасяните във всяко едно отношение. При прилагане на втория вторичен метод за определяне на митническата стойност по б. „б“, въз основа на сходни стоки, следва да бъде анализирана информация за стоки с приети договорни стойности за сходни стоки – произведени в същата държава стоки, които въпреки, че не са еднакви във всяко отношение имат подобни характеристики и подобни съставни материали с декларираните стоки, което им дава възможност да изпълняват същите функции и да бъдат взаимозаменяеми в търговско отношение, които са били допуснати до свободно обращение в приблизително същото време. Съгласно диспозитиви 38 и 39 от решение от 16.06.2016 г. по дело С-295/15 на съда на ЕС, отхвърлянето на съмненията относно декларираната стойност се извършва при сравняване на среднестатистическия размер на покупните цени при вноса на сходни стоки. За целта се изследва справедливата цена, извлечена от информационната система Т. на J. R. С. към ЕК и се съблюдава рисков праг до 50% от нейното равнище. В тази връзка при извършване на проверка за допуснати до свободно обращение сходни стоки следва да се отхвърлят резултати, които са необичайно ниски, тъй като същите са под равнището от 50% спрямо справедливата цена. Поради липсата на данни, които не са обичайно ниски, методът по б. „б“ не може да бъде използван.

При анализ на данните в Националната система за предоставяне на информация за управленски цели от митнически и акцизни документи, не са открити записи на митническите декларации, регистрирани в приблизително същия период за стока „говеждо шкембе на парчета“ и чиято митническа стойност е равна или по-висока от рисковия праг определен от справедливата цена за ЕС (14,47 лв.8кг.). Следващият

метод, този по б. „в“ изисква сравнение по единичната цена, по която се продава на митническата територия на Съюза най-голямото сборно количество от внасяните стоки, включително за идентични и сходни стоки. В този случай е необходима информация за цената, по която внесените стоки или внесените идентични стоки или сходни стоки се продават в Съюза в състоянието, в което са внесени, по време или почти по време на внасяне на стоките, чиято стойност се определя. В процесния случай липсва база за сравнение за единичната цена, по която се продава на митническата територия на Съюза най-голямото сборно количество от внасяните стоки, включително за идентични и сходни стоки, тъй като не може да се установи идентичност или сходност на стоките, поради което този метод не може да бъде използван. За приложимостта на четвъртия вторичен метод, този по б. „г“ са необходими данни за разходите и стойността на материалите, разходите за производството, както и на допълнителни елементи, необходима е и информация за размер на обичайната печалба и размер на общи разходи. Като общо правило митническата стойност се определя на основата на сведения, незабавно достъпни в страната на вноса, като същевременно за определяне на изчислена стойност може да се наложи разглеждане на производствените разходи за остойностяваните стоки, както и на други сведения, които трябва да бъдат получени извън страната на вноса. В процесния случай производителят на стоките не попада под юрисдикцията на органите в страната на вноса. Това ограничава използването на метода на изчислената стойност като цяло. При липса на информация, свързана с разходите за материали, използвани за производството на декларираните стоки, преки и косвени разходи за труд, разходи за опаковане, производствени и други разходи за преработка на декларираните стоки, методът е определен като неприложим.

При съобразяване на тези факти, митническите органи са съобразили, че когато митническата стойност на внасяни стоки не може да бъде определена чрез прилагане на разпоредбите на чл. 70 до чл. 74, параграф 2, б. „г“ от Регламент (ЕС) № 952/2013 включително, съгласно чл. 74, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 952/2013, тя следва да се определи чрез разумни способи, съвместими с принципите и общите разпоредби на Споразумението за прилагане на член 7 от Общото споразумение за митата и търговията, на чл. 7 от Общото споразумение и бележките към него, глава трета „Стойност на стоките за митнически цели“ от Регламент (ЕС) № 952/2013 и на данните, достъпни в страната на вноса, въз основа на наличните и събрани в хода на административното производство данни. Митническите стойности следва да се основават във възможно най-голяма степен върху предварително определени митнически стойности. Методите за остойностяване, които следва да се използват трябва да са тези, определени от членове от 1 до 6 от Общото споразумение за митата и търговията включително, но разумна гъвкавост в прилагането на тези методи би съответствала на целите и разпоредбите на член 7 от същото споразумение. Във връзка с чл. 144, параграф 1 от Регламент за изпълнение (ЕС) № 2015/2447 може да се използва разумна гъвкавост при прилагането на предходните методи, като така определената митническа стойност следва да се основава във възможно най-голяма степен на определените преди това митнически стойности. Предвид липсата на данни за определени преди това митнически стойности, които не са необичайно ниски, прилагането на резервния метод, следва да се извърши в съответствие с чл. 144, параграф 2.

Когато не може да се определи митническа стойност по параграф 1 на чл. 144 от

Регламент за изпълнение (ЕС) № 2015/2447, се използват други подходящи методи, при съобразяване с ограниченията, посочени в б. „а“ до б. „ж“ от същата разпоредба. Митническите органи са направили извода, че предвид анализа на данните от Т. на J. R. С. към ЕК, на стоки с код по КН 05040000, цената на посочената стока от Нова З. към Република България е занижена повече от 3 пъти спрямо средностатистическата цена за ЕС. Приемливото равнище за внос в ЕС не следва да се различава с повече от 50% от средностатистическия размер на покупните цени при вноса на стоки с еднакъв код. Прието е, че митническата стойност за стоката замразено шкембе, внос от Нова З. по процесната митническа декларация следва да се определи на основание чл. 74, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 952/2013, във връзка с чл. 144, параграф 2 от Регламент за изпълнение (ЕС) № 2015/2447, в размер на 7, 30 лв./кг.

Претендира се незаконосъобразност на решението – същото е издадено в противоречие с материалноправни разпоредби. Искане се отмяната му. Претендират се разноските по делото.

Ответникът – директорът на ТД „С. морска“ оспорва жалбата, като по същество моли съда да постанови съдебно решение, с което да я отхвърли като неоснователна. Претендира се юрисконсултско възнаграждение.

По делото е изслушано заключението на съдебна експертиза.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, вр. чл. 220, ал. 1 от Закона за митниците, подадена е от лице, имащо право на жалба, срещу подлежащ на обжалване административен акт и е процесуално допустима. По същество същата е основателна по следните съображения:

От събраните по делото доказателства се установява (това е обстоятелство, по което страните не спорят), че на 10.03.2020 г. [фирма] декларира на режим допускане на свободно обращение, стоки, 1019 колета, 25 150, 41 кг. бруто и 24 456 – нето, държава на износ Нова З., деклариран произход Нова З., условие на доставка С. В.. Към митническата декларация за допускане за свободно обращение са приложени фактура № 680100000124 от 31.01.2020 г., застрахователен сертификат, единен здравен документ за въвеждане, нареждане за проверка, платежни документи за внесени държавни вземания, фактура за транспортни и други разходи. Стоката, описана в придружаващите документи като говеждо шкембе на парчета е класирана в код по КН 05040000, код по Т. [ЕГН], със справедлива цена за ЕС за обезпечаване на вземанията 14, 47 лв.кг. нето тегло, като приложимото мито за стоката е 0%, а ДДС – 20%. В резултат на сравнението между декларираната митническа стойност (4.30 лв.кг) и справедливата цена за ЕС (14.47 лв./кг.), на основание чл. 195а, ал. 1 от Закона за митниците, митническите органи са изискали представяне на обезпечение в размер, осигуряващ заплащането на митническото задължение и другите вземания, които може да възникнат при вноса, изчислени на база справедливите цени за тези стоки (14.47 лв./кг) към момента на декларирането. Вносителят е представил обезпечение в размер на 49 730 лв. Митническите органи са извършили частична физическа проверка на декларираната стока, за

което е съставен протокол за извършена митническа проверка, в който е описано, че стоката отговаря по вид, произход, и е в срок на годност по етикет. Извършени са статистически анализи от различни източници, от база данни Т. към ЕК и наличните данни от Системата за предоставяне на информация за управленски цели от митнически и акцизни документи (МИС-ША). След допълнително извършен анализ на митническата стойност на стоки от код по КН 05040000 с произход Нова З. във всички държави членки за 2019 г. е установено, че митническата стойност на процесната стока е значително по-ниска от тази на стоките в останалите държави-членки.

При анализ на статистическите данни за митническата стойност на стоки с код по КН 05040000 с произход Нова З. е установено, че тяхната митническа стойност за 2019 г. в Република България е най-ниска, а именно 219,31 евро/100 кг. и е три пъти по-ниска от средната за всички държави членки (591,22 евро/100 кг.). Решението е незаконосъобразно. Основният метод за определяне на митническата стойност е този посочен в чл. 70, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 952/2013, съгласно който базата за митническата стойност на стоките е договорната стойност, тоест действително платената или подлежащата на плащане цена на стоките при продажбата им за износ с местоназначение в митническата територия на Съюза, коригирана при необходимост, като съгласно параграф 2 действително платената или подлежащата на плащане цена е общата сума, която купувачът е платил или трябва да плати на продавача или която купувачът е платил или трябва да плати на трета страна в полза на продавача на внасяните стоки, и включва всички суми, които са платени или трябва да бъдат платени като условие за продажбата на внасяните стоки. Съдът съобразява обстоятелството, че според постоянната съдебна практика на Съда на Европейския съюз, правната уредба на Съюза относно митническото остойностяване цели да установи справедлива, еднообразна и неутрална система, която изключва използването на произволно определени или фиктивни митнически стойности (в този смисъл решение от 15 юли 2010 г. по дело C-354/09, т. 27, решение от 19 октомври 2000 г. по дело C-15/99, решение от 16 ноември 2006 г. по дело C-306/04). Затова митническата стойност трябва да отразява реалната икономическа стойност на внесената стока и да отчита всички елементи на тази стока, които имат икономическа стойност (решение от 20 декември 2017 г. по дело C-259/2016, Н. Р. D.). Макар действително платената или подлежаща на плащане цена на стоките по общо правило да е основата за изчисляване на митническата стойност, тази цена е параметър, който евентуално трябва да бъде предмет на корекции, когато тази операция е необходима, за да се избегне определянето на произволна или фиктивна митническа стойност.

За да се преодолее рискът от обявяване на по-ниска стойност Комисията е разработила методология за оценка на справедливи цени (известни още като средни цени без стойности, силно различаващи се от нормалните, като това са статистически прогнози, изчислени за цените на търговските продукти на

базата на данни без стойности, силно различаващи се от нормалните), като към данните на С. (база данни на Е. за подробни статистически данни за международната търговия със стоки) се прилага статистическа процедура, за да се получат надеждни оценки за цените на внесените стоки. Тази информация относно справедливите цени е ефективен инструмент за целите на управление на риска при установяването на възможни случаи на обявена по-ниска стойност. По-специално, както следва от т. 38 от решение от 12 декември 2013 г. по дело С-116/2012, митническата стойност на внасяните стоки е договорната им стойност, т.е. действително платената или подлежаща на плащане цена на стоките. Съдът на Европейския съюз посочва също така, че макар действително платената или подлежаща на плащане цена на стоките по общо правило да е основата за изчисляване на митническата стойност, тази цена е параметър, който евентуално трябва да бъде предмет на корекции, когато тази операция е необходима, за да се избегне определянето на произволна или фиктивна митническа стойност (в този смисъл решение от 12 декември 2013 г. по дело С-116/112).

Всъщност договорната стойност трябва да отразява реалната икономическа стойност на стоката и да отчита всички елементи на тази стока, които имат икономическа стойност.

Що се отнася до въпроса с какви правомощия разполагат митническите органи, когато подадена до тях декларация поражда съмнения, член 181а от Регламента за изпълнение предвижда, че когато има основание да се съмняват, че декларираната стойност на внесените стоки представлява цялата платима или платена за тези стоки сума, митническите органи не трябва непременно да определят митническата стойност на тези стоки въз основа на метода на договорната стойност. Те могат да отхвърлят декларираната цена, ако съмненията продължават, след като евентуално са поискали предоставянето на цялата информация или на всички допълнителни документи и след като са дали на съответното лице подходяща възможност да изложи гледната си точка относно съображенията, на които се основават посочените съмнения. Съгласно чл. 140, параграф 2 от Регламент за изпълнение 2015/2447 не се налага митническите органи да определят митническата стойност на внесените стоки въз основа на метода на оценяване на сделката, когато съобразно определената в параграф 2 на същата разпоредба, ако не са получили задоволителна информация или се съмняват основателно, че декларираната стойност представлява действително платената или подлежаща на плащане цена на стоките при продажбата им за износ с местоназначение в митническата територия на Съюза. В поцесния случай по отношение на процесните стоки, декларираната цена е по-ниска от среднестатистическата с повече от 50%. При тези обстоятелства би могло да се приеме, че разликата в цените като констатираната изглежда достатъчна, за да обоснове съмненията на митническия орган и отхвърлянето от негова страна на декларираната митническа стойност на процесната стока. В решението си митническите органи

са посочили, че при извършване на проверка на декларираната митническа стойност, същата следва да бъде сравнявана със справедливата цена, извлечена от информационната система Т. на J. R. С. към ЕК, като правилността на тази констатация не може да бъде отречена. Митническите органи са посочили че анализът на данните от Т. към ЕК е показал, че цената на процесната стока в Република България на кг. е значително по-ниска от справедливата цена за ЕС (14, 47 лв./кг.).

Изследване на справедливите цени в Т. за код по КН 05040000 от Нова 3. за периода е показало, че страната с най-голям пазарен дял (39,50%) е Република България със средна цена 2,21 евро/кг., докато при вноса на стока със същия код по КН 05040000 в Република Франция, с приблизително същия пазарен дял (39, 50%) средната цена за същия период е 9, 40 евро/кг. Така направеният анализ, обаче не се съдържа в обжалваното решение, този анализ не се установява да е бил съобщен на жалбоподателя в това съдебно производство. В хода на административното производство не жалбоподателя също така не са били съобщени наличните данни от Националната система за предоставяне на информация за управленски цели от митнически и акцизни документи (посочени на стр. 3 от обжалваното решение). Всъщност изводите си за неприлагане на договорната стойност на стоката като митническа стойност по смисъла на чл. 70, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 952/2013 г., митническите органи са обосנוвали с информация, и с анализ на същата, която е била известна само на тях (на митническите органи) и с анализ, който дори не се съдържа в обжалваното решение (доколкото в същото се съдържат само резултатите, последвали от този анализ, без посочване на конкретните данни, които са били анализирани). Това са обстоятелства, които пораждат основателно съмнение относно обстоятелството на мотивиране на обжалваното решение, като препятстват възможността на съда да упражни съдебен контрол по отношение на неговата законосъобразност. Мотивирането на решението на митническите органи е свързано с правото на добра администрация, а правото на добра администрация означава задължение за неговото зачитане. Задължението за мотивиране на решението е от особено значение, тъй като позволява на неговия адресат да защити правата си при възможно най-добрите условия и да реши, но като разполага с цялата информация, дали има смисъл да го обжалва. То е необходимо и за да позволи на съда да упражни контрол за законосъобразност на решението (в този смисъл решение от 15 октомври 1987, Н. и др.).

Що се отнася по-специално до приетите от митническите органи решения, член 6, параграф 3 от Митническия кодекс въвежда задължението на тези органи за мотивиране, когато приемат решения, издадени в писмена форма, които имат неблагоприятни последици за адресатите си. Освен това, съгласно член 221, параграф 1 от Митническия кодекс уведомяването за размера на сборовете трябва да гарантира на данъчно задълженото лице адекватна информация и да му позволи да осъществи защитата на правата си, разполагайки с цялата

необходима информация (в този смисъл решение от 23 февруари 2006 г., М., С-201/04). Задължението за мотивиране, което е в тежест на митническите органи трябва от една страна, да позволява ясно и недвусмислено разкриване на причините, поради които те не са приложили един или няколко от методите за определяне на митническата стойност. В процесния случай от страна на митническите органи не е извършено достатъчно ясно и недвусмислено мотивиране за неприлагане на метода на договорната стойност на стоката (в решението единствено са отразени направен анализ, без посочване на конкретните данни, въз основа на които е направен същия, както и налични данни от Националната система за предоставяне на информация за управленски цели от митнически и акцизни документи, без да е посочена тази информация, или пък съобщена на засегнатото лице). При неизлагането на мотиви относно обстоятелството за неприлагане на метода на договорната стойност, не се отразява на законосъобразността на обжалваното решение, това, че митническият орган е посочил ясни мотиви относно неприлагането на другите методи за определянето на митническата стойност на стоката (вторичните методи по чл. 74, параграф 2, б. „а“, б. „б“, б. „в“, б. „г“ от Регламент (ЕС) № 952/2013). Задължението за мотивиране на митническите органи означава, че тези органи са длъжни да посочат в решението си данните, въз основа на които е изчислена митническата стойност на стоката, както за да се позволи на адресата да защити правата си при възможно най-добрите условия и да реши, като разполага с цялата необходима информация дали има смисъл да обжалва издаденото решение, така и за да позволи на съда да упражни контрол за законосъобразност на това решение.

В процесния случай, както се посочи и в мотивите на това решение, засегнатото лице не е разполагало с информация в хода на административното производство, въз основа на която информация административният орган е издал решението си. Това е обстоятелство, което не би могло да бъде поправено в хода на съдебното производство, при спазване на принципите на равностойност и ефективност. От събраните по делото доказателства не се установява обстоятелството, служебна бележка рег. индекс 32-94141/25.03.2020 г., изготвена от началника на сектор „Митнически процедури“, отдел „Митническа дейност“, адресирана до началника на митнически пункт „Пристанище В. Запад“, съдържаща изрични мотиви и информация относно неприемането на договорната стойност на стоката, да е била съобщена на засегнатото лице.

При съобразяване на тези обстоятелства следва извода за незаконосъобразност на обжалваното решение.

С оглед изхода на спора и наличието на претенция за разноски от страна на жалбоподателя, съдът счита, че в негова полза разноски следва да се присъждат. Следва да се присъдят разноски общо в размер на 1490 лв., представляващи възнаграждение за адвокат в размер на 1140 лв., внесен депозит за вещо лице в размер на 300 лв. и внесена държавна такса за

образуване на съдебното производство в размер на 50 лв.

Като взе предвид направените фактически и правни изводи и на основание чл. 172, ал. 2, предл. второ от АПК, вр. чл. 220, ал. 1 от Закона за митниците съдът,

РЕШИ

ОТМЕНЯ решение към MRN 20BG00200202648R0/10.03.2020 г. на директора на ТД „С. Морска“ в Агенция „Митници“.

ОСЪЖДА Агенция „Митници“ да заплати в полза на [фирма] разносните по делото в размер на 1490 лв.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните с връчване на преписи по реда на чл. 138 от АПК

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: